

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	<i>I Ανακοινώσεις</i>	
	Συμβούλιο	
1999/C 30/01	Ψήφισμα του Συμβουλίου και των εκπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1999, σχετικά με τις δημόσιες ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες.....	1
	Επιτροπή	
1999/C 30/02	Ισοτιμίες του ευρώ.....	2
	<i>II Προπαρασκευαστικές πράξεις</i>	
	Συμβούλιο	
1999/C 30/03	Σύμφωνη γνώμη αριθ. 1/99 που ενεκρίθη από το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 95 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα.....	3
	Επιτροπή	
1999/C 30/04	Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένες νομικές πτυχές του ηλεκτρονικού εμπορίου στην εσωτερική αγορά (1).....	4

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΑΘΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Ιανουαρίου 1999

σχετικά με τις δημόσιες ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες

(1999/C 30/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΥΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

- A. Αναφερόμενοι στη συζήτηση του Συμβουλίου σχετικά με τις δημόσιες ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες,
- B. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι δημόσιες ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες, επειδή επιτελούν πολιτιστικό, κοινωνικό και δημοκρατικό λειτουργήμα υπέρ του κοινού συμφέροντος, είναι ζωτικής σημασίας για την εξασφάλιση της δημοκρατίας, του πλουραλισμού, της κοινωνικής συνοχής και της πολιτιστικής και γλωσσικής πολυμορφίας,
- Γ. Τονίζοντας ότι η αύξηση της ποικιλομορφίας των προγραμμάτων που προσφέρονται στο νέο περιβάλλον των μέσων μαζικής ενημέρωσης ενισχύει τη σημασία της συνολικής αποστολής των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών,
- Δ. Υπενθυμίζοντας ότι το πρωτόκολλο της συνθήκης του Άμστερνταμ επιβεβαιώνει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την αποστολή και τη χρηματοδότηση του συστήματος δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στο κράτη μέλη,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ ΟΤΙ:

1. Το πρωτόκολλο του Άμστερνταμ επιβεβαιώνει την ομοθυμία των κρατών μελών να δώσουν έμφαση στο ρόλο των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών,
2. Οι διατάξεις της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ισχύουν υπό την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των κρατών μελών να μεριμνούν για τη χρηματοδότηση της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, εφόσον η χρηματοδότηση αυτή παρέχεται σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για την εκπλήρωση του στόχου της δημόσιας υπηρεσίας, έτσι όπως την έχει θεσμοθετήσει, οριοθετήσει και οργανώσει κάθε κράτος μέλος, και εφόσον η χρηματοδότηση αυτή δεν επηρεάζει τις συνθήκες του εμπορίου και του ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας σε βαθμό αντιβαίνοντα στο κοινό συμφέρον, ενώ λαμβάνεται υπόψη και η πραγματοποίηση του στόχου που εξυπηρετεί αυτή η δημόσια υπηρεσία,
3. Η εκπλήρωση της αποστολής των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών πρέπει να εξακολουθήσει να επωφελείται της τεχνολογικής προόδου,
4. Η ευρεία πρόσβαση του κοινού, χωρίς διακρίσεις και βάσει ισότητας ευκαιριών, σε διάφορα κανάλια και υπηρεσίες αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση προκειμένου να εκπληρωθεί η ειδική υποχρέωση της παροχής δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών,
5. Σύμφωνα με τον τρόπο που ορίζεται από τα κράτη μέλη η αποστολή παροχής δημόσιας υπηρεσίας, οι δημόσιες ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες έχουν σημαντικό ρόλο στο να ματαφέρουν στο κοινό τα οφέλη των νέων οπτικοακουστικών και ενημερωτικών υπηρεσιών και των νέων τεχνολογιών,
6. Η ικανότητα των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών να προσφέρουν προγράμματα και υπηρεσίες ποιότητας στο κοινό πρέπει να διατηρηθεί και να ενισχυθεί, συμπεριλαμβάνοντας την ανάπτυξη και την διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων στην ψηφιακή εποχή της τεχνολογίας,
7. Οι δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν ευρύ φάσμα προγραμμάτων σύμφωνα με την αποστολή τους, όπως ορίζεται από τα κράτη μέλη, ώστε να απευθύνονται σε ολόκληρη την κοινωνία· στο πλαίσιο αυτό νομιμοποιούνται οι δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί να στοχεύουν σε ένα ευρύ κοινό.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

4 Φεβρουαρίου 1999

(1999/C 30/02)

1 ευρώ	=	7,4362	κορόνες Δανίας
	=	321,55	δραχμές
	=	8,899	κορόνες Σουηδίας
	=	0,6894	λίρες Αγγλίας
	=	1,1263	δολάρια ΗΠΑ
	=	1,6951	δολάρια Καναδά
	=	127,65	γιεν
	=	1,6017	φράγκα Ελβετίας
	=	8,6425	κορόνες Νορβηγίας
	=	79,32465	κορόνες Ισλανδίας ⁽²⁾
	=	1,7541	δολάρια Αυστραλίας
	=	2,0461	δολάρια Νέας Ζηλανδίας
	=	6,79219	ραντ Νοτίου Αφρικής ⁽²⁾

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

⁽²⁾ Πηγή: Επιτροπή.

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΜΦΩΝΗ ΓΝΩΜΗ αριθ. 1/99

που ενεκρίθη από το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 95 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα

(1999/C 30/03)

Το Συμβούλιο έδωσε την σύμφωνη γνώμη του, όπως ζητήθηκε από την Επιτροπή, στις 25 Ιανουαρίου 1999, σχετικά με σχέδιο απόφασης της Επιτροπής για τη θέση που θα λάβει η Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα στους κόλπους της μεικτής επιτροπής, που έχει συσταθεί βάσει της συμφωνίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και της Δημοκρατίας της Τουρκίας για το εμπόριο των προϊόντων που καλύπτει η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, όσον αφορά την θέσπιση του εσωτερικού κανονισμού της μεικτής επιτροπής ΕΚΑΧ/Τουρκίας.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

J. FISCHER

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένες νομικές πτυχές του ηλεκτρονικού εμπορίου στην εσωτερική αγορά

(1999/C 30/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(1998) 586 τελικό — 98/0325(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 23 Δεκεμβρίου 1998)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 57, παράγραφος 2 και 66 καθώς και το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 189 Β της Συνθήκης,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αποσκοπεί στη δημιουργία ολοένα στενότερων δεσμών μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών και λαών και στην εξασφάλιση της οικονομικής και κοινωνικής προόδου· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 Α της Συνθήκης, η εσωτερική αγορά αποτελεί ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο είναι εξασφαλισμένη η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών καθώς και η ελευθερία της εγκατάστασης· ότι η ανάπτυξη των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών στο χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα είναι βασικό μέσο για την κατάργηση των φραγμών που χωρίζουν τους ευρωπαϊκούς λαούς·
- (2) ότι η ανάπτυξη του ηλεκτρονικού εμπορίου στην κοινωνία των πληροφοριών προσφέρει σημαντικές ευκαιρίες απασχόλησης στην Κοινότητα, ιδίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, και ότι θα διευκολύνει την ανάπτυξη των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων καθώς και τις επενδύσεις στην καινοτομία·
- (3) ότι οι υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών καλύπτουν μεγάλη ποικιλία οικονομικών δραστηριοτήτων, οι οποίες μπορούν να συνίστανται, συγκεκριμένα, στην πώληση εμπορευμάτων σε απευθείας σύνδεση (online)· ότι δεν πρόκειται αποκλειστικά για υπηρεσίες που παρέχουν τη δυνατότητα σύναψης συμβάσεων σε απευθείας σύνδεση αλλά επίσης, από τη στιγμή που είναι οικονομικές δραστηριότητες, για υπηρεσίες που δεν αμείβονται από τον αποδέκτη τους, όπως είναι η παροχή πληροφοριών σε απευθείας σύνδεση· ότι οι υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών καλύπτουν επίσης τις δραστηριότητες σε απευθείας σύνδεση μέσω της τηλεφωνίας και της τηλεομοιοτυπίας (φαξ)·
- (4) ότι η ανάπτυξη των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών στην Κοινότητα περιορίζεται από ορισμένα νομικά εμπόδια στα οποία προσκρούει η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και τα οποία είτε δυσχεραίνουν την άσκηση της ελευθερίας της εγκατάστασης και της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών είτε τις καθιστούν λιγότερο ελκυστικές· ότι τα εν λόγω εμπόδια έχουν να κάνουν με τις αποκλίσεις των νομοθεσιών καθώς και με την έλλειψη ασφάλειας δικαίου που χαρακτηρίζει τα εθνικά καθεστάτα που ισχύουν για τις υπηρεσίες αυτές· ότι, λόγω της απουσίας συντονισμού και προσαρμογής των νομοθεσιών που αφορούν τους συγκεκριμένους τομείς, δικαιολογείται η ύπαρξη εμποδίων σε ό,τι έχει σχέση με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ότι δεν υπάρχει ασφάλεια δικαίου όσον αφορά την έκταση στην οποία μπορούν τα κράτη μέλη να ασκήσουν έλεγχο σε υπηρεσίες που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη·
- (5) ότι θα πρέπει, σε ό,τι αφορά τους κοινοτικούς στόχους, τα άρθρα 52 και 59 της συνθήκης και το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο, να καταργηθούν τα εμπόδια αυτά με το συντονισμό ορισμένων εθνικών νομοθεσιών, συμπεριλαμβανομένης της αποσαφήνισης των νομικών εννοιών σε κοινοτικό επίπεδο, στο βαθμό που χρειάζεται για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς· ότι η παρούσα οδηγία πραγματοποιείται μόνο ορισμένα ειδικά

ζητήματα που δημιουργούν προβλήματα για την εσωτερική αγορά και ως εκ τούτου είναι απολύτως συνεπής με την ανάγκη τήρησης της αρχής της επικουρικότητας όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 3B της Συνθήκης·

- (6) ότι, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα οδηγία περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου της καλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς· ότι, εφόσον είναι απαραίτητη μια παρέμβαση σε κοινοτικό επίπεδο και προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι ο χώρος είναι πράγματι χωρίς εσωτερικά σύνορα για το ηλεκτρονικό εμπόριο, η οδηγία οφείλει να εξασφαλίζει την υψηλού επιπέδου προστασία των στόχων γενικού συμφέροντος, ιδίως την προστασία του καταναλωτή και της δημόσιας υγείας· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 129 της Συνθήκης, η προστασία της υγείας είναι ουσιαστική συνιστώσα των άλλων πολιτικών της Κοινότητας· ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει το νομικό καθεστώς που εφαρμόζεται στην καθ' αυτό παράδοση αγαθών ούτε το καθεστώς που εφαρμόζεται στην παροχή υπηρεσιών που δεν αποτελούν υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών·
- (7) ότι η παρούσα οδηγία δεν έχει ως στόχο να θεσπίσει ειδικούς κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με τη σύγκρουση νόμων και δικαιοδοσιών και επομένως εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των σχετικών διεθνών συμβάσεων·
- (8) ότι ο έλεγχος των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών πρέπει να ασκείται στην πηγή της δραστηριότητας για να προστατεύεται αποτελεσματικά το γενικό συμφέρον και ότι γι' αυτό το σκοπό είναι απαραίτητο να δοθούν εγγυήσεις ότι η αρμόδια αρχή θα εξασφαλίζει την προστασία του γενικού συμφέροντος όχι μόνο για τους πολίτες της χώρας της αλλά επίσης για όλους τους πολίτες της Κοινότητας· ότι, επιπλέον, για την αποτελεσματική εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών και προκειμένου να υπάρχει ασφάλεια δικαίου για τους φορείς παροχής των υπηρεσιών και για τους αποδέκτες τους, οι εν λόγω υπηρεσίες πρέπει να υπόκεινται μόνο στο νομικό καθεστώς του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας παροχής· ότι για τη βελτίωση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών είναι απαραίτητο να προσδιοριστεί με ακρίβεια η ευθύνη του κράτους μέλους καταγωγής των υπηρεσιών·
- (9) ότι ο καθορισμός του τόπου εγκατάστασης του φορέα παροχής των υπηρεσιών πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου· ότι ο τόπος εγκατάστασης, όταν πρόκειται για εταιρεία που παρέχει υπηρεσίες μέσω διεύθυνσης (site) Internet, δεν θρίσκειται εκεί που είναι η τεχνολογία που υποστηρίζει την εν λόγω διεύθυνση (site) ούτε εκεί που παρέχεται πρόσβαση στην εν λόγω διεύθυνση (site)· ότι, όταν υπάρχουν περισσότεροι του ενός τόποι εγκατάστασης του ίδιου φορέα, αρμόδιο κράτος μέλος, είναι εκείνο στο έδαφος του οποίου ο φορέας παροχής υπηρεσιών έχει το κέντρο των δραστηριοτήτων του· ότι, εάν υπάρχουν

ιδιαίτερες δυσκολίες για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας παροχής των υπηρεσιών, προβλέπονται μηχανισμοί συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και μπορεί να συγκληθεί εκτάκτως η συμβουλευτική επιτροπή για να εξετάσει τις εν λόγω δυσκολίες·

- (10) ότι οι εμπορικές επικοινωνίες είναι ουσιάδους σημασίας για τη χρηματοδότηση των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών και για την ανάπτυξη μεγάλης ποικιλίας νέων υπηρεσιών που παρέχονται δωρεάν· ότι για το συμφέρον των καταναλωτών και για την τιμότητα των συναλλαγών, οι εμπορικές επικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων των εκπτώσεων, των προσφορών και των διαφημιστικών παιχνιδιών, οφείλουν να τηρούν ορισμένες υποχρεώσεις σχετικά με τη διαφάνεια και ότι οι εν λόγω υποχρεώσεις ισχύουν με την επιφύλαξη της οδηγίας 97/7/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις· ότι η παρούσα οδηγία εκδίδεται με την επιφύλαξη των υφιστάμενων οδηγιών που αφορούν τις εμπορικές επικοινωνίες, ιδίως της οδηγίας 98/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ των προϊόντων καπνού·
- (11) ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/7/EK και το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/66/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 περί επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προστασίας της ιδιωτικής ζωής στον τηλεπικοινωνιακό τομέα⁽³⁾ αφορούν το ζήτημα της συγκατάθεσης του αποδέκτη σε ορισμένες περιπτώσεις μη ζητηθείσας εμπορικής επικοινωνίας και εφαρμόζονται εξ ολοκλήρου στις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών·
- (12) ότι για να αρθούν τα εμπόδια στην ανάπτυξη των διασυνοριακών υπηρεσιών εντός της Κοινότητας τις οποίες θα μπορούσαν να προτείνουν οι επαγγελματίες που ασκούν νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα στο Internet είναι απαραίτητο να εξασφαλίζεται σε κοινοτικό επίπεδο η τήρηση των επαγγελματικών κανόνων, οι οποίοι προβλέπονται για την προστασία, ιδίως, του καταναλωτή ή της δημόσιας υγείας· ότι οι κώδικες δεοντολογίας σε κοινοτικό επίπεδο αποτελούν ένα προνομιούχο μέσο καθορισμού των δεοντολογικών κανόνων που εφαρμόζονται στην εμπορική επικοινωνία και ότι πρέπει κατ' αρχήν να ενθαρρυνθεί η επεξεργασία τους ή ενδεχομένως η προσαρμογή τους παρά ο επακριβής προσδιορισμός τους στην παρούσα οδηγία· ότι οι νομοθετικά κατοχυρωμένες δραστηριότητες που καλύπτει η παρούσα οδηγία νοούνται κατά την έννοια

⁽¹⁾ ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19.

⁽²⁾ ΕΕ L 213 της 30.7.1998, σ. 9.

⁽³⁾ ΕΕ L 24 της 30.1.1998, σ. 1.

του ορισμού που περιλαμβάνει το άρθρο 1, παράγραφος δ), της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών⁽¹⁾.

- (13) ότι κάθε κράτος μέλος, οφείλει, ενδεχομένως, να προσαρμόσει τη νομοθεσία του η οποία περιέχει απαιτήσεις, ιδίως όσον αφορά τη μορφή, οι οποίες μπορούν να παρεμποδίσουν τη σύναψη συμβάσεων με ηλεκτρονικά μέσα με την επιφύλαξη παντός κοινοτικού μέτρου το οποίο θα μπορούσε να ληφθεί στον τομέα της φορολογίας σε σχέση με την ηλεκτρονική έκδοση τιμολογίου· ότι η εξέταση των νομοθεσιών που χρειάζονται την εν λόγω προσαρμογή πρέπει να γίνει συστηματικά και να αφορά όλα τα στάδια και τις πράξεις που περιλαμβάνει η διαδικασία σύναψης της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένης της αρχειοθέτησης της σύμβασης· ότι ως αποτέλεσμα της προσαρμογής αυτής η σύναψη συμβάσεων με ηλεκτρονικά μέσα πρέπει να καταστεί πραγματικά και ουσιαστικά εφικτή, από νομικής πλευράς και στην πράξη· ότι το νομικό αποτέλεσμα των ηλεκτρονικών υπογραφών αποτελεί αντικείμενο της οδηγίας 98/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [σχετικά με τη θέσπιση κοινού πλαισίου για τις ηλεκτρονικές υπογραφές]⁽²⁾· ότι είναι απαραίτητο να αποσαφηνιστεί σε ποια χρονική στιγμή θεωρείται ότι συνάπτεται μια σύμβαση με ηλεκτρονικά μέσα· ότι η αποδοχή από μέρους του αποδέκτη της υπηρεσίας να συνάψει σύμβαση μπορεί να είναι η εκτέλεση μιας πληρωμής σε απευθείας σύνδεση (online)· ότι το αποδεικτικό παραλαβής από έναν φορέα παροχής υπηρεσιών μπορεί να συνίσταται στην παροχή σε απευθείας σύνδεση (online) μιας αμειβόμενης υπηρεσίας·
- (14) ότι, μεταξύ άλλων, η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽³⁾ σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες και η οδηγία 97/7/ΕΚ αποτελούν ουσιώδες κεκτημένο για την προστασία του καταναλωτή κατά τη σύναψη συμβάσεων και ότι οι οδηγίες αυτές εξακολουθούν να εφαρμόζονται εξ ολοκλήρου στις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών· ότι μέρος του εν λόγω κοινοτικού κεκτημένου αποτελούν επίσης η οδηγία 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁴⁾ σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁵⁾, η οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁶⁾ σχετικά με την καταναλωτική πίστη, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁷⁾, η οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁸⁾ για τα οργα-

νωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις, και η οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁹⁾ όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές· ότι η παρούσα οδηγία εκδίδεται με την επιφύλαξη της οδηγίας 98/43/ΕΚ, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, και άλλων οδηγιών σχετικών με την προστασία της δημόσιας υγείας·

- (15) ότι η εμπιστευτικότητα των ηλεκτρονικών μηνυμάτων διασφαλίζεται από το άρθρο 5 της οδηγίας 97/66/ΕΚ· ότι βάσει αυτής της οδηγίας τα κράτη μέλη οφείλουν να απαγορεύουν κάθε μορφή υποκλοπής και παρακολούθησης των εν λόγω ηλεκτρονικών μηνυμάτων από τρίτα άτομα εκτός του αποστολέα και του αποδέκτη τους·
- (16) ότι οι διαφορές των υφιστάμενων ή νεοεμφανιζόμενων εθνικών κανονιστικών διατάξεων και νομολογιών όσον αφορά την αστική και ποινική ευθύνη των φορέων παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών οι οποίοι δρουν με την ιδιότητα του μεσάζοντα εμποδίζει την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ιδίως παρεμποδίζοντας την ανάπτυξη των διασυνοριακών υπηρεσιών και δημιουργώντας στρεβλώσεις του ανταγωνισμού· ότι οι φορείς παροχής υπηρεσιών σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν καθήκον να δράσουν προκειμένου να αποφύγουν ή να τερματίσουν παράνομες δραστηριότητες· ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να συνιστούν ικανή βάση για τη δημιουργία ταχέων και αξιόπιστων μηχανισμών με τους οποίους να μπορούν να αποσύρονται οι παράνομες πληροφορίες και να καθίσταται η πρόσβαση σε αυτές αδύνατη· ότι καλό θα ήταν οι μηχανισμοί αυτοί να εκπονούνται βάσει εθελοντικών συμφωνιών μετά από διαπραγματεύσεις μεταξύ όλων των ενδιαφερόμενων μερών· ότι είναι προς το συμφέρον όλων των μερών που συμμετέχουν στην παροχή υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών να υιοθετήσουν και να εφαρμόσουν τέτοιους μηχανισμούς· ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την ευθύνη δεν αποτελούν εμπόδιο στην ανάπτυξη και στην εφαρμογή στην πράξη, από τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη, τεχνικών συστημάτων προστασίας και αναγνώρισης·
- (17) ότι κάθε κράτος μέλος οφείλει, ενδεχομένως, να προσαρμόσει τη νομοθεσία του εφόσον ενδέχεται αυτή να παρεμποδίσει τη χρήση μηχανισμών εξώδικης επίλυσης των διαφορών με τα κατάλληλα ηλεκτρονικά μέσα· ότι η προσαρμογή πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να καθίσταται πραγματικά και ουσιαστικά εφικτή η λειτουργία παρόμοιων μηχανισμών, τόσο από νομικής πλευράς όσο και στην πράξη, ακόμη και σε διασυνοριακές καταστάσεις· ότι τα όργανα εξώδικης επίλυσης των διαφορών κατανάλωσης οφείλουν να τηρούν ορισμένες θεμελιώδεις αρχές που εξηγούνται στη

(1) ΕΕ L 19 της 24.1.1989, σ. 16.

(2) COM(1998) 297 τελικό της 13ης Μαΐου 1998.

(3) ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29.

(4) ΕΕ L 250 της 19.9.1984, σ. 17.

(5) ΕΕ L 290 της 23.10.1997, σ. 18.

(6) ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48.

(7) ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 17.

(8) ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 59.

(9) ΕΕ L 80 της 18.3.1998, σ. 27.

σύσταση 98/257/EK της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου 1998 σχετικά με τις αρχές που διέπουν τα αρμόδια όργανα για την εξώδικη επίλυση των διαφορών κατάλυσης⁽¹⁾.

- (18) ότι είναι απαραίτητο να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ορισμένες δραστηριότητες, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών δεν μπορεί να εξασφαλιστεί βάσει της συνθήκης ή βάσει του υφιστάμενου παράγωγου κοινοτικού δικαίου· ότι ο αποκλεισμός αυτός ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής, ενδεχομένως, νομοθετικών μέσων που μπορεί να είναι απαραίτητα για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς· ότι η φορολογία, ιδίως ο φόρος προστιθέμενης αξίας, που επιβάλλεται σε μεγάλο αριθμό υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην παρούσα οδηγία, πρέπει να αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και ότι για το σκοπό αυτό η Επιτροπή έχει επίσης την πρόθεση να διευρύνει την εφαρμογή της φορολόγησης στην πηγή σε ό,τι αφορά την παροχή υπηρεσιών εντός της ενιαίας αγοράς, προκειμένου να εξασφαλίζεται η συνοχή της σφαιρικής προσέγγισης·
- (19) ότι, σε ό,τι αφορά την παρέκκλιση από την παρούσα οδηγία σχετικά με τις συμβατικές υποχρεώσεις στις συμβάσεις που συνάπτονται με τους καταναλωτές, αυτές πρέπει να ερμηνεύονται σαν να περιέχουν τις πληροφορίες που αφορούν τα ουσιώδη στοιχεία του περιεχομένου της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των καταναλωτών, που επηρεάζουν καθοριστικά την απόφαση σύναψης της σύμβασης·
- (20) ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε υπηρεσίες που παρέχονται από φορείς οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε τρίτη εξωκοινοτική χώρα· ότι, λαμβανομένης υπόψη της παγκόσμιας διάστασης του ηλεκτρονικού εμπορίου, θα πρέπει ωστόσο να εξασφαλίζεται η συνάφεια του κοινοτικού πλαισίου με το διεθνές πλαίσιο· ότι η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των αποτελεσμάτων των συνομιλιών που διεξάγονται τώρα στα πλαίσια των διεθνών οργανισμών [ΠΟΕ, ΟΟΣΑ, Επιτροπής Διεθνούς Εμπορικού Δικαίου των Ηνωμένων Εθνών (UNCITRAL)] και αφορούν τις νομικές πτυχές, καθώς και των συζητήσεων στα πλαίσια του Global Business Dialogue που ξεκίνησε με βάση την ανακοίνωση της Επιτροπής της 4ης Φεβρουαρίου 1998 με τίτλο «Παγκοσμιοποίηση και κοινωνία των πληροφοριών — Η ανάγκη για ενισχυμένο διεθνή συντονισμό»⁽²⁾.
- (21) ότι, τα κράτη μέλη φροντίζουν, κατά τη μεταφορά των κοινοτικών πράξεων στο εθνικό τους δίκαιο, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα έτσι ώστε το κοινοτικό

δίκαιο να εφαρμόζεται με την ίδια αποτελεσματικότητα και αυστηρότητα όπως και το εθνικό τους δίκαιο·

- (22) ότι η έκδοση της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί να εμποδίσει τα κράτη μέλη να λάβουν υπόψη τις διαφορές κοινωνικές και πολιτισμικές επιπλοκές που συνεπάγεται η έλευση της κοινωνίας των πληροφοριών ούτε να θίξει τα μέτρα πολιτιστικής πολιτικής, ιδίως στον τομέα των οπτικοακουστικών μέσων, που ενδέχεται να λάβουν τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, λαμβάνοντας υπόψη τη γλωσσική τους ιδιομορφία, τις εθνικές και περιφερειακές ιδιομορφίες καθώς και τις πολιτιστικές τους κληρονομίες· ότι η ανάπτυξη της κοινωνίας των πληροφοριών πρέπει να εξασφαλίζει, σε κάθε περίπτωση, την πρόσβαση των ευρωπαίων πολιτών στην ευρωπαϊκή πολιτιστική κληρονομιά η οποία θα προσφέρεται σε ψηφιακό περιβάλλον·
- (23) ότι το Συμβούλιο Υπουργών στο ψήφισμά του της 3ης Νοεμβρίου 1998 για την καταναλωτική διάσταση της κοινωνίας των πληροφοριών υπογράμμισε ότι η προστασία των καταναλωτών αξίζει ιδιαίτερης προσοχής στο πλαίσιο της· ότι η Επιτροπή θα εξετάσει σε ποιο βαθμό οι υφιστάμενοι κανόνες προστασίας των καταναλωτών δεν παρέχουν επαρκή προστασία σε ό,τι έχει σχέση με την κοινωνία των πληροφοριών και θα εντοπίσει ενδεχομένως τα πιθανά κενά της εν λόγω νομοθεσίας και τις πτυχές εκείνες για τις οποίες μπορεί να κριθεί αναγκαία η λήψη πρόσθετων μέτρων· ότι η Επιτροπή θα πρέπει, ενδεχομένως να υποβάλει πρόσθετες ειδικές προτάσεις για την κάλυψη των κενών που ίσως εντοπίσει·
- (24) ότι η παρούσα οδηγία εκδίδεται με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2299/89 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1989 για την θέσπιση κώδικα συμπεριφοράς για τα ηλεκτρονικά συστήματα κράτησης θέσεων⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3089/93⁽⁴⁾.
- (25) ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2027/97 του Συμβουλίου⁽⁵⁾ και η σύμβαση της Βαρσοβίας της 12ης Οκτωβρίου 1929 προβλέπουν διάφορες υποχρεώσεις για τους αερομεταφορείς όσον αφορά την παροχή πληροφοριών στους επιβάτες τους, μεταξύ άλλων, σχετικά με την ευθύνη του αερομεταφορέα· ότι η οδηγία εκδίδεται με την επιφύλαξη των απαιτήσεων των δύο αυτών μέσων·

(1) ΕΕ L 115 της 17.4.1998, σ. 31.

(2) COM(1998) 50 τελικό.

(3) ΕΕ L 220 της 29.7.1989, σ. 1.

(4) ΕΕ L 278 της 11.11.1993, σ. 1.

(5) ΕΕ L 285 της 17.10.1997, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Στόχος και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία έχει ως στόχο να εξασφαλίσει την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ιδίως την ελεύθερη κυκλοφορία, μεταξύ κρατών μελών, των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών.

2. Η παρούσα οδηγία εξασφαλίζει την προσέγγιση, στο βαθμό που χρειάζεται για την πραγματοποίηση του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, των εθνικών διατάξεων που ισχύουν για τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών οι οποίες αφορούν το καθεστώς της εσωτερικής αγοράς, την εγκατάσταση των φορέων παροχής υπηρεσιών, τις εμπορικές επικοινωνίες, τη σύναψη συμβάσεων με ηλεκτρονικά μέσα, την ευθύνη των μεσαζόντων, τους κώδικες δεοντολογίας, τον εξώδικο διακανονισμό των διαφορών, τα μέσα έννομης προστασίας και τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών.

3. Η παρούσα οδηγία συμπληρώνει το ισχύον κοινοτικό δίκαιο που αφορά τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών με την επιφύλαξη του υφιστάμενου επιπέδου προστασίας της δημόσιας υγείας και του καταναλωτή που έχουν θεσπίσει τα κοινοτικά μέσα, συμπεριλαμβανομένων όσων έχουν εκδοθεί για τους σκοπούς της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

α) «**υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών**»: κάθε υπηρεσία που παρέχεται, κατά κανόνα έναντι αμοιβής, από απόσταση, με ηλεκτρονικά μέσα και μετά από προσωπική αίτηση ενός αποδέκτη υπηρεσιών·

για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού νοείται ως:

— «εξ αποστάσεως»: μια υπηρεσία που παρέχεται χωρίς τα συμβαλλόμενα μέρη να είναι ταυτοχρόνως παρόντα,

— «με ηλεκτρονικά μέσα»: μια υπηρεσία που παρέχεται στην αφετηρία της και γίνεται αποδεκτή στον προορισμό της μέσω εξοπλισμών ηλεκτρονικής επεξεργασίας (συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής συμπίεσης) ή αποθήκευσης δεδομένων και η οποία παρέχεται, διαβιβάζεται και λαμβάνεται εξ ολοκλήρου μέσω τηλεφωνικής γραμμής, ραδιοφωνικής μετάδοσης, οπτικής ίνας ή με άλλα ηλεκτρομαγνητικά μέσα,

— «κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας ενός αποδέκτη υπηρεσιών»: μια υπηρεσία που παρέχεται με μετάδοση δεδομένων κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας.

β) «**φορέας παροχής υπηρεσιών**»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει μια υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών·

γ) «**εγκατεστημένος φορέας παροχής υπηρεσιών**»: φορέας ο οποίος ασκεί κατά τρόπο ουσιαστικό μια οικονομική δραστηριότητα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης για αόριστη χρονική διάρκεια. Η παρουσία και η χρήση τεχνικών μέσων και τεχνολογιών που χρησιμοποιούνται για την παροχή της υπηρεσίας δεν αποτελούν εγκατάσταση του φορέα·

δ) «**αποδέκτης της υπηρεσίας**»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο χρησιμοποιεί, για επαγγελματικούς ή μη επαγγελματικούς σκοπούς, μια υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών, ιδίως για να αναζητήσει πληροφορίες ή για να προσφέρει πρόσβαση σε αυτές·

ε) «**εμπορικές επικοινωνίες**»: όλες οι μορφές επικοινωνίας που αποσκοπούν να προωθήσουν, άμεσα ή έμμεσα, αγαθά, υπηρεσίες ή την εικόνα μιας επιχείρησης, ενός οργανισμού ή ενός προσώπου που ασκεί εμπορική, βιομηχανική ή βιοτεχνική δραστηριότητα ή δραστηριότητα ελεύθερου επαγγελματία. Δεν συνιστούν καθ' αυτό εμπορική επικοινωνία:

— τα στοιχεία που επιτρέπουν την άμεση πρόσβαση στη δραστηριότητα της εν λόγω επιχείρησης, του οργανισμού ή του προσώπου, ιδίως το όνομα του τομέα ή η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου,

— οι επικοινωνίες που φορούν αγαθά, υπηρεσίες ή την εικόνα της εν λόγω επιχείρησης, του οργανισμού ή του προσώπου οι οποίες πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τη θέλησή τους, ιδίως χωρίς οικονομικό αντάλλαγμα.

στ) «**συντονισμένος τομέας**»: οι απαιτήσεις που ισχύουν για τους φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών και για τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών.

Άρθρο 3

Εσωτερική αγορά

1. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών που παρέχει ένας φορέας εγκατεστημένος στο έδαφός του να τηρούν τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις του εν λόγω κράτους μέλους οι οποίες αφορούν το συντονισμένο τομέα της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν, για λόγος που αφορούν το συντονισμένο τομέα της παρούσας οδηγίας, να περιορίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών οι οποίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος.

3. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις διατάξεις των άρθρων 9, 10 και 11 μόνο στο βαθμό που η νομοθεσία του κράτους μέλους ισχύει βάσει των κανόνων του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΡΧΕΣ

ΤΜΗΜΑ 1

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Άρθρο 4

Αρχή της μη αναγκαίας προηγούμενης άδειας

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι η πρόσβαση στη δραστηριότητα του φορέα παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας των πληροφοριών δεν μπορεί να υπόκειται σε καθεστώς προηγούμενης χορήγησης άδειας ή σε οποιαδήποτε άλλη απαίτηση η οποία έχει ως αποτέλεσμα να εξαρτάται η εν λόγω πρόσβαση από απόφαση, μέτρα ή συγκεκριμένη συμπεριφορά μιας αρχής.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των καθεστώτων έγκρισης που δεν αφορούν ειδικά και αποκλειστικά τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών ή των καθεστώτων έγκρισης που προβλέπει η οδηγία 97/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾.

Άρθρο 5

Γενικές πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι οι υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών πρέπει να προσφέρουν στους αποδέκτες τους και στις αρμόδιες αρχές εύκολη, άμεση και μόνιμη πρόσβαση στις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) επωνυμία του φορέα παροχής της υπηρεσίας,
- β) διεύθυνση στην οποία ο φορέας είναι εγκατεστημένος,
- γ) στοιχεία που να επιτρέπουν την ταχεία επαφή και την άμεση και ουσιαστική επικοινωνία με το φορέα παροχής της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής του διεύθυνσης,

δ) εφόσον ο φορέας είναι εγγεγραμμένος σε εμπορικό μητρώο, το μητρώο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος και τον αριθμό εγγραφής του σε αυτό,

ε) εφόσον η δραστηριότητα υπόκειται σε καθεστώς αδειοδότησης, δραστηριότητες που καλύπτονται από την άδεια που έλαβε ο φορέας και στοιχεία της αρχής η οποία χορήγησε την εν λόγω άδεια,

στ) όσον αφορά τα νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα,

— επαγγελματική ένωση ή παρόμοιο όργανο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος ο φορέας παροχής υπηρεσιών, εφόσον είναι εγγεγραμμένος σε τέτοια ένωση ή όργανο,

— επαγγελματικό τίτλο ο οποίος του έχει χορηγηθεί στο κράτος μέλος εγκατάστασης, επαγγελματικούς κανόνες που ισχύουν στο κράτος μέλος εγκατάστασης, καθώς και κράτη μέλη στα οποία παρέχονται σε τακτική βάση οι υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών,

ζ) εφόσον η δραστηριότητα που ασκεί ο φορέας υπόκειται σε ΦΠΑ, τον αριθμό ΦΠΑ με τον οποίο είναι εγγεγραμμένος στη φορολογική του αρχή.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι οι τιμές των πληροφοριών της κοινωνίας των πληροφοριών πρέπει να αναγράφονται κατά τρόπο ακριβή και μη επιδεχόμενο αντιρρήσεων.

ΤΜΗΜΑ 2

ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Άρθρο 6

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται

Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι η εμπορική επικοινωνία οφείλει να πληρεί τους ακόλουθους όρους:

- α) η εμπορική επικοινωνία πρέπει να είναι σαφώς αναγνωρίσιμη·
- β) το φυσικό ή νομικό πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου γίνεται η εμπορική επικοινωνία πρέπει να είναι σαφώς αναγνωρίσιμο·
- γ) οι προσφορές όπως είναι οι εκπτώσεις, οι πριμοδοτήσεις και τα δώρα, εφόσον επιτρέπονται, πρέπει να είναι σαφώς αναγνωρίσιμες, η πρόσβασης στους όρους υπό τους οποίους μπορεί κανείς να επωφεληθεί από τις προαναφερόμενες προσφορές πρέπει να είναι εύκολη οι δε όροι να παρουσιάζονται κατά τρόπο ακριβή και μη επιδεχόμενο αντιρρήσεων·

⁽¹⁾ ΕΕ L 117 της 7.5.1997, σ. 15.

δ) οι διαγωνισμοί ή τα διαφημιστικά παιχνίδια, εφόσον επιτρέπονται, οφείλουν να είναι σαφώς αναγνωρίσιμα, η πρόσβαση στους όρους συμμετοχής πρέπει να είναι εύκολη, οι δε όροι να παρουσιάζονται κατά τρόπο ακριβή και μη επιδεχόμενο αντιρρήσεων.

Άρθρο 7

Μη ζητηθείσα εμπορική επικοινωνία

Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι η εμπορική επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου πρέπει να είναι αναγνωρίσιμη κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο αντιρρήσεων αμέσως μόλις φθάνει στον παραλήπτη.

Άρθρο 8

Νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους η οποία αφορά την εμπορική επικοινωνία των νομοθετικά κατοχυρωμένων επαγγελμάτων ότι η παροχή υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών επιτρέπεται εφόσον τηρεί τους κανόνες του επαγγέλματος οι οποίοι διέπουν την προστασία της ανεξαρτησίας, της αξιοπρέπειας, του ήθους του επαγγέλματος καθώς και το επαγγελματικό απόρρητο και την πίστη προς τους πελάτες και τους συναδέλφους.

2. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ενθαρρύνουν τις επαγγελματικές ενώσεις και οργανισμούς να καταρτίζουν κώδικες δεοντολογίας σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να προσδιορίζουν ποιες πληροφορίες μπορούν να δοθούν στα πλαίσια της παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών, σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Εφόσον είναι απαραίτητο για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και σε ό,τι έχει σχέση με τους κώδικες δεοντολογίας που ισχύουν σε κοινοτικό επίπεδο, η Επιτροπή μπορεί να προσδιορίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23, ποιες είναι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

ΤΜΗΜΑ 3

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΣΥΝΑΠΤΟΝΤΑΙ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 9

Αντιμετώπιση των συμβάσεων που συνάπτονται με ηλεκτρονικά μέσα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η νομοθεσία τους να καθιστά εφικτή τη σύναψη συμβάσεων με ηλεκτρονικά μέσα. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, ιδίως, ότι το νομικό καθεστώς που εφαρμόζεται στη διαδικασία σύναψης των συμβάσεων δεν εμποδίζει την ουσιαστική χρησιμοποίηση των συμβάσεων που συνάπτονται με ηλεκτρονικά μέσα ούτε οδηγεί στη στέρηση της ισχύος ή των εννόμων αποτελεσμάτων των συμβάσεων αυτών εξαιτίας του γεγονότος ότι έχουν συναφθεί με ηλεκτρονικά μέσα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες συμβάσεις:

- α) στις συμβάσεις οι οποίες απαιτούν συμβολαιογραφικό τύπο,
- β) στις συμβάσεις οι οποίες απαιτούν, προκειμένου να έχουν νομική ισχύ, την εγγραφή τους σε μητρώο δημόσιας αρχής,
- γ) στις συμβάσεις οι οποίες εμπίπτουν στο οικογενειακό δίκαιο,
- δ) στις συμβάσεις οι οποίες εμπίπτουν στο κληρονομικό δίκαιο.

3. Ο κατάλογος των κατηγοριών συμβάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, μπορεί να τροποποιηθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τον πλήρη κατάλογο των κατηγοριών συμβάσεων τις οποίες καλύπτει η παρέκκλιση που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 10

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι, εφόσον δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά τα συμβαλλόμενα μέρη που είναι επαγγελματίες, οι λεπτομέρειες κατάρτισης μιας σύμβασης με ηλεκτρονικά μέσα πρέπει να εξηγούνται από τον φορέα παροχής της υπηρεσίας κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο αντιρρήσεων πριν από τη σύναψη της σύμβασης. Οι παρεχόμενες πληροφορίες αφορούν ιδίως:

- α) τα διάφορα στάδια μέχρι τη σύναψη της σύμβασης,
- β) την αρχειοθέτηση ή μη της σύμβασης μετά τη σύναψη της και τον τρόπο πρόσβασης σε αυτήν,
- γ) τα μέσα που θα επιτρέπουν τη διόρθωση σφαλμάτων ηλεκτρονικού χειρισμού.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι τα διάφορα στάδια μέχρι τη σύναψη της σύμβασης με ηλεκτρονικά μέσα πρέπει να οριστούν έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η απόλυτη και ενσυνείδητη συγκατάθεση των μερών.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι, εφόσον δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά τα συμβαλλόμενα μέρη που είναι επαγγελματίες, οι φορείς παροχής υπηρεσιών πρέπει να δηλώνουν τους κώδικες δεοντολογίας στους οποίους υπόκεινται, ενδεχομένως, καθώς και τα στοιχεία που επιτρέπουν την πρόσβαση στους εν λόγω κώδικες με ηλεκτρονικά μέσα.

*Άρθρο 11***Χρονική στιγμή σύναψης της σύμβασης**

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι, εφόσον δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά τα συμβαλλόμενα μέρη που είναι επαγγελματίες και εφόσον ζητείται από έναν αποδέκτη υπηρεσίας να εκφράσει τη συγκατάθεσή του χρησιμοποιώντας τεχνολογικά μέσα, όπως επιλογή εικονιδίου με το ποντίκι, προκειμένου να αποδεχθεί την προσφορά ενός φορέα παροχής υπηρεσιών, ισχύουν οι ακόλουθες αρχές:

- α) η σύμβαση συνάπτεται όταν ο αποδέκτης της υπηρεσίας:
- έχει λάβει, με ηλεκτρονικά μέσα από τον φορέα παροχής της υπηρεσίας το αποδεικτικό παραλαβής της αποδοχής της υπηρεσίας από τον αποδέκτη και
 - έχει επιβεβαιώσει την παραλαβή του αποδεικτικού παραλαβής·
- β) το αποδεικτικό παραλαβής θεωρείται ότι παραλαμβάνεται και η επιβεβαίωση ότι γίνεται όταν τα μέρη στα οποία απευθύνονται μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτά·
- γ) το αποδεικτικό παραλαβής του φορέα παροχής και η επιβεβαίωση του αποδέκτη πρέπει να αποστέλλονται το ταχύτερο δυνατόν.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι, εφόσον δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά τα συμβαλλόμενα μέρη που είναι επαγγελματίες, ο φορέας παροχής οφείλει να θέσει στη διάθεση του αποδέκτη της υπηρεσίας τα κατάλληλα μέσα που θα του επιτρέψουν να αντιληφθεί και να διορθώσει τα λάθη του κατά τον ηλεκτρονικό χειρισμό.

ΤΜΗΜΑ 4

ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΜΕΣΑΖΟΝΤΩΝ*Άρθρο 12***Απλή μεταφορά («mere conduit»)**

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας των πληροφοριών η οποία συνίσταται στη μετάδοση πληροφοριών που παρέχει ο αποδέκτης της υπηρεσίας σε ένα δίκτυο επικοινωνιών, ή στην παροχή πρόσβασης στο δίκτυο επικοινωνιών, δεν υφίσταται ευθύνη του φορέα παροχής μιας τέτοιας υπηρεσίας όσον αφορά τις μεταδιδόμενες πληροφορίες, παρά μόνο στο πλαίσιο αγωγής παραλείψεως, υπό τον όρο ότι ο φορέας παροχής υπηρεσιών:

- α) δεν αποτελεί την αφετηρία της μετάδοσης των πληροφοριών,
- β) δεν επιλέγει τον αποδέκτη της μετάδοσης, και

γ) δεν επιλέγει και δεν τροποποιεί τις πληροφορίες που αποτελούν το αντικείμενο της μετάδοσης.

2. Οι δραστηριότητες μετάδοσης και παροχής πρόσβασης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν την αυτόματη, ενδιάμεση και προσωρινή αποθήκευση των μεταδιδόμενων πληροφοριών, στο βαθμό που η εν λόγω αποθήκευση εξυπηρετεί αποκλειστικά την πραγματοποίηση της μετάδοσης στο δίκτυο επικοινωνιών και ότι η διάρκειά της δεν υπερβαίνει το χρόνο που είναι ευλόγως απαραίτητος για τη μετάδοση.

*Άρθρο 13***Caching**

Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας των πληροφοριών η οποία συνίσταται στη μετάδοση πληροφοριών που παρέχει ένας αποδέκτης υπηρεσίας σε ένα δίκτυο επικοινωνιών, δεν υφίσταται ευθύνη του φορέα παροχής της υπηρεσίας, παρά μόνο στο πλαίσιο μιας αγωγής παραλείψεως, όσον αφορά την αυτόματη, ενδιάμεση και προσωρινή αποθήκευση των πληροφοριών η οποία γίνεται με αποκλειστικό σκοπό να καταστεί αποτελεσματικότερη η μεταγενέστερη μετάδοση των πληροφοριών, μετά από αίτηση άλλων αποδεκτών της υπηρεσίας, υπό τον όρο ότι ο φορέας παροχής υπηρεσιών:

- α) δεν τροποποιεί τις πληροφορίες,
- β) τηρεί τους όρους πρόσβασης στις πληροφορίες,
- γ) τηρεί τους κανόνες που αφορούν την ενημέρωση των πληροφοριών με νέα στοιχεία, οι οποίοι συνάδουν με τα πρότυπα της βιομηχανίας,
- δ) δεν έρχεται σε σύγκρουση με την τεχνολογία, η οποία συνάδει με τα πρότυπα της βιομηχανίας και χρησιμοποιείται για την απόκτηση δεδομένων σχετικά με τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών, και
- ε) δρα με ταχύτητα προκειμένου να αποσύρει τις πληροφορίες ή να καταστήσει την πρόσβαση σε αυτές αδύνατη, μόλις αντιληφθεί ότι:
- οι πληροφορίες έχουν αποσυρθεί από το σημείο του δικτύου στο οποίο θρίσκονταν αρχικά,
 - η πρόσβαση στις πληροφορίες κατέστη αδύνατη,
 - αρμόδια αρχή διέταξε την απόσυρση των εν λόγω πληροφοριών ή απαγόρευσε την πρόσβαση σε αυτές.

*Άρθρο 14***Φιλοξενία**

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας των πληροφοριών η οποία συνίσταται στην αποθήκευση πληροφοριών που παρέχονται από έναν αποδέκτη υπηρεσίας δεν υφίσταται ευθύνη του φορέα παροχής της υπηρεσίας, παρά μόνο στο πλαίσιο μιας αγωγής παραλείψεως, για τις πληροφορίες που αποθηκεύονται μετά από αίτηση αποδέκτη της υπηρεσίας υπό τον όρο ότι:

- α) ο φορέας παροχής της υπηρεσίας δεν γνωρίζει πραγματικά ότι πρόκειται για παράνομη δραστηριότητα και ότι, σε ό,τι αφορά την αγωγή αποζημίωσης δεν γνωρίζει τα γεγονότα ή τις περιστάσεις υπό τις οποίες εμφανίζεται η παράνομη δραστηριότητα, ή
- β) ο φορέας παροχής της υπηρεσίας, μόλις αντιληφθεί τα προαναφερθέντα, δρα με ταχύτητα προκειμένου να αποσύρει τις πληροφορίες ή να καταστήσει την πρόσβαση σε αυτές αδύνατη.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν ο αποδέκτης της υπηρεσίας ενεργεί υπό την εξουσία ή υπό τον έλεγχο του φορέα παροχής της υπηρεσίας.

*Άρθρο 15***Απουσία υποχρέωσης ελέγχου**

1. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν στους φορείς παροχής υπηρεσιών, για την παροχή των υπηρεσιών που αναφέρονται στα άρθρα 12 και 14, γενική υποχρέωση ελέγχου των πληροφοριών που μεταδίδουν ή αποθηκεύουν ούτε υποχρέωση δραστήριας αναζήτησης γεγονότων ή περιστάσεων που να δείχνουν ότι πρόκειται για παράνομες δραστηριότητες.

2. Η παράγραφος 1 ισχύει με την επιφύλαξη κάθε δραστηριότητας ελέγχου, στοχοθετημένης και προσωρινής, που ζητείται από τις εθνικές δικαστικές αρχές, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, όταν κρίνεται απαραίτητο για λόγους ασφάλειας του κράτους, άμυνας, δημόσιας ασφάλειας και για την πρόληψη, την αναζήτηση, τον εντοπισμό και τη δίωξη ποινικών παραβάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΦΑΡΜΟΓΗ*Άρθρο 16***Κώδικες δεοντολογίας**

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ενθαρρύνουν:

- α) την κατάρτιση κωδίκων δεοντολογίας σε κοινοτικό επίπεδο, από τις επαγγελματικές ενώσεις ή οργανώσεις,

με σκοπό να συμβάλουν στην ορθή εφαρμογή των άρθρων 5 έως 15,

- β) τη διαβίβαση των σχεδίων των κωδίκων δεοντολογίας εθνικού ή κοινοτικού επιπέδου στην Επιτροπή προκειμένου αυτή να εξετάσει κατά πόσο είναι συμβατοί οι κώδικες με το κοινοτικό δίκαιο,
- γ) τη δυνατότητα πρόσβασης με ηλεκτρονικά μέσα στους κώδικες δεοντολογίας στις κοινοτικές γλώσσες,
- δ) την ενημέρωση, εκ μέρους επαγγελματικών ενώσεων, των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τις αξιολογήσεις της εφαρμογής των κωδίκων δεοντολογίας τους και του αντικτύπου των κωδίκων στις πρακτικές, στις συνήθειες ή στα έθιμα που αφορούν το ηλεκτρονικό εμπόριο.

2. Για τα θέματα που τις αφορούν, οι ενώσεις καταναλωτών συμμετέχουν στη διαδικασία κατάρτισης και εφαρμογής των κωδίκων δεοντολογίας που καταρτίζονται στο πλαίσιο της παραγράφου 1, στοιχείο α).

*Άρθρο 17***Εξώδικος διακανονισμός των διαφορών**

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η νομοθεσία τους να επιτρέπει, σε περιπτώσεις διαφωνίας μεταξύ ενός φορέα παροχής και ενός αποδέκτη μιας υπηρεσίας της κοινωνίας των πληροφοριών, την ουσιαστική χρήση μηχανισμών εξώδικης επίλυσης και με τα κατάλληλα ηλεκτρονικά μέσα.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα αρμόδια όργανα εξώδικης επίλυσης των διαφορών κατανάλωσης να εφαρμόζουν, στα πλαίσια της τήρησης του κοινοτικού δικαίου, τις αρχές της ανεξαρτησίας, της διαφάνειας, της εκατέρωθεν ακρόασης, της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας, της νομιμότητας της απόφασης, της ελευθερίας των μερών και της αντιπροσώπευσης.

3. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τα αρμόδια όργανα εξώδικης επίλυσης των διαφορών να ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνουν όσον αφορά τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών και σχετικά με τις πρακτικές, τις συνήθειες ή τα έθιμα που αφορούν το ηλεκτρονικό εμπόριο.

*Άρθρο 18***Μέσα έννομης προστασίας**

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι δραστηριότητες υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών να μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αποτελεσματικών μέσων έννομης προστασίας που να επιτρέπουν τη λήψη μέτρων, το ταχύτερο

δυνατόν και με τη διαδικασία αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, με σκοπό την επανόρθωση της εικαζομένης παράβασης και την αποφυγή πρόκλησης περαιτέρω ζημίας στα διακυβευόμενα συμφέροντα.

2. Οι πράξεις που αντιβαίνουν στις εθνικές διατάξεις που μεταφέρουν τα άρθρα 5 έως 15 της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο και βλάπτουν τα συμφέροντα των καταναλωτών συνιστούν παραβιάσεις κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 1 της οδηγίας 98/27/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

Άρθρο 19

Συνεργασία μεταξύ των αρχών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές τους να διαθέτουν τις κατάλληλες εξουσίες ελέγχου και έρευνας που απαιτούνται για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και μεριμνούν ώστε οι φορείς παροχής υπηρεσιών να κοινοποιούν στις αρχές τις απαραίτητες πληροφορίες.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές τους να συνεργάζονται με τις εθνικές αρχές των άλλων κρατών μελών και ορίζουν για το σκοπό αυτό αρμόδιο για επικοινωνία του οποίου τα στοιχεία κοινοποιούν στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

3. Τα κράτη μέλη παρέχουν το συντομότερο δυνατό τη συνδρομή και τις πληροφορίες που ζητά η αρχή άλλου κράτους μέλους ή η Επιτροπή, ακόμα και με τα κατάλληλα ηλεκτρονικά μέσα.

4. Τα κράτη μέλη δημιουργούν στις διοικητικές τους υπηρεσίες σημεία επαφής, στα οποία υπάρχει πρόσβαση με ηλεκτρονικά μέσα, και στα οποία μπορούν να απευθυνθούν τόσο οι αποδέκτες όσο και οι φορείς παροχής υπηρεσιών προκειμένου:

α) να λάβουν πληροφορίες για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους κατά τη σύναψη συμβάσεων,

β) να λάβουν τα στοιχεία των αρχών, των οργανισμών ή των ενώσεων από τις οποίες οι αποδέκτες των υπηρεσιών μπορούν να πληροφορηθούν τα δικαιώματά τους και να υποβάλουν καταγγελία, και

γ) να λάβουν συνδρομή σε περίπτωση διαφοράς.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις διοικητικές ή

δικαστικές αποφάσεις που λαμβάνονται στην επικράτειά τους για την επίλυση διαφορών στα πλαίσια των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών καθώς και σχετικά με τις πρακτικές, τις συνήθειες ή τα έθιμα που αφορούν το ηλεκτρονικό εμπόριο.

6. Οι λεπτομέρειες της συνεργασίας μεταξύ εθνικών αρχών οι οποίες αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 5 προσδιορίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να συγκαλέσει εκτάκτως την επιτροπή που ορίζεται στο άρθρο 23 προκειμένου να εξετάσει τις δυσκολίες εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 1.

Άρθρο 20

Ηλεκτρονικά μέσα

Η Επιτροπή μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23, προκειμένου να εξασφαλίσει την καλή λειτουργία των ηλεκτρονικών μέσων μεταξύ κρατών μελών τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, και στο άρθρο 19, παράγραφοι 3 και 4.

Άρθρο 21

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το καθεστώς των κυρώσεων που εφαρμόζονται για τις παραβιάσεις των εθνικών διατάξεων οι οποίες έχουν θεσπιστεί κατ'εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των εν λόγω κυρώσεων. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να έχουν αποτελεσματικό, ανάλογο και αποτρεπτικό χαρακτήρα. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο κατά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 24, παράγραφος 1, όπως επίσης κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση που τις αφορά, στις συντομότερες δυνατές προθεσμίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ

Άρθρο 22

Εξαιρέσεις και Παρεκκλίσεις

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

α) στον τομέα της φορολογίας,

(*) ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 51.

- β) στον τομέα που καλύπτει η οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1),
- γ) στις δραστηριότητες των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι. Ο κατάλογος των δραστηριοτήτων μπορεί να τροποποιηθεί από την Επιτροπή βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 23.

2. Το άρθρο 3 της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζεται στους τομείς που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ.

3. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 3, παράγραφος 2, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να λάβουν, στα πλαίσια της τήρησης του κοινοτικού δικαίου, μέτρα για τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας μιας υπηρεσίας της κοινωνίας των πληροφοριών τηρώντας τις ακόλουθες διατάξεις:

α) τα μέτρα πρέπει:

i) να είναι απαραίτητα για έναν από τους ακόλουθους λόγους:

- δημόσια τάξη, ιδίως προστασία των ανηλίκων, ή καταπολέμηση της προτροπής στο μίσος λόγω φυλής, φύλου, θρησκείας ή εθνικότητας,
- προστασία της υγείας,
- δημόσια ασφάλεια,
- προστασία του καταναλωτή.

ii) να στρέφονται κατά μιας υπηρεσίας της κοινωνίας των πληροφοριών η οποία θλάπτει τους στόχους που αναφέρονται στο σημείο i) η συνιστά σοβαρό κίνδυνο που απειλεί να θλάψει τους προαναφερόμενους στόχους.

iii) να είναι ανάλογα ως προς τους στόχους αυτούς.

β) το κράτος μέλος έχει προηγουμένως:

- ζητήσει από το κράτος μέλος που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, να λάβει μέτρα και το τελευταίο δεν έλαβε μέτρα ή τα μέτρα δεν ήταν επαρκή.
- κοινοποιήσει στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας παροχής υπηρεσιών την πρόθεσή του να λάβει τέτοια μέτρα.

γ) τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν στην νομοθεσία τους ότι σε έκτακτες περιπτώσεις οι όροι που αναφέρονται στο στοιχείο β) δεν ισχύουν. Στην περίπτωση αυτή τα μέτρα πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας παροχής υπηρεσιών το συντομότερο δυνατό μαζί με τους λόγους για τους οποίους κρίνει το κράτος μέλος ότι πρόκειται για κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

δ) η Επιτροπή μπορεί να αποφανθεί σχετικά με τη συμβατότητα των μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο. Εφόσον αποφανθεί αρνητικά, το κράτος μέλος οφείλει να μη λάβει τα προβλεπόμενα μέτρα ή να παύσει επείγοντως στα μέτρα που έλαβε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23

Συμβουλευτική Επιτροπή

Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή συμβουλευτικού χαρακτήρα την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η συμβουλευτική επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και, αν χρειασθεί, προβαίνει σε ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη αυτή.

Άρθρο 24

Έκθεση

Το αργότερο σε τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και στη συνέχεια κάθε δύο έτη η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η οποία μπορεί να συνοδεύεται ενδεχομένως από προτάσεις για την προσαρμογή της στην εξέλιξη των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών.

(1) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

*Άρθρο 25***Μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο**

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία σε διάστημα ενός έτους από την έναρξη ισχύος της. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

*Άρθρο 26***Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

*Άρθρο 27***Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι**ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ**

Οι δραστηριότητες των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 22, παράγραφος 1, και δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία είναι:

- οι συμβολαιογραφικές δραστηριότητες,
 - η εκπροσώπηση και η υπεράσπιση ενός πελάτη στο δικαστήριο,
 - οι δραστηριότητες λαχειοφόρων αγορών, εκτός εκείνων που γίνονται στα πλαίσια εμπορικής επικοινωνίας.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3

Οι τομείς οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 22, παράγραφος 2, στους οποίους δεν εφαρμόζεται το άρθρο 3, είναι:

- τα συγγραφικά δικαιώματα, τα συγγενικά δικαιώματα, τα δικαιώματα που προβλέπει η οδηγία 87/54/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και η οδηγία 96/9/ΕΟΚ ⁽²⁾, καθώς και τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας,
- η έκδοση ηλεκτρονικού νομίσματος από τα πιστωτικά ιδρύματα για τα οποία τα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει μια από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας .../.../ΕΚ ⁽³⁾,
- το άρθρο 44 παράγραφος 2 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ ⁽⁴⁾,
- το άρθρο 30 και ο τίτλος IV της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, και ο τίτλος IV της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ ⁽⁶⁾, τα άρθρα 7 και 8 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ ⁽⁷⁾ και το άρθρο 4 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ ⁽⁸⁾,
- οι συμβατικές υποχρεώσεις που αφορούν τις συμβάσεις που συνάπτουν οι καταναλωτές,
- η μη ζητηθείσα εμπορική επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή αντίστοιχης ατομικής επικοινωνίας.

(1) Οδηγία 87/54/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1986 σχετικά με τη νομική προστασία των τοπογραφικών προϊόντων ημιαγωγών· ΕΕ L 24 της 27.1.1987, σ. 36.

(2) Οδηγία 96/9/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων (οδηγία των «βάσεων δεδομένων», ΕΕ L 77 της 27.3.1996, σ. 20.

(3) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (για την ανάληψη, άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας επιχείρησης ηλεκτρονικού χρήματος)

(4) Οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΡCVM)· ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ΕΕ L 168 της 18.7.1995, σ. 7.

(5) Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την «πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής») ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 95/26/ΕΚ.

(6) Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 95/26/ΕΚ.

(7) Δεύτερη οδηγία 88/357/ΕΟ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1988 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και τη θέσπιση των διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, ΕΕ L 172 της 4.7.1988, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/49/ΕΚ.

(8) Οδηγία 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 1990, για το συντονισμό των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, ΕΕ L 330 της 29.11.1990, σ. 50, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 92/96/ΕΟΚ.